

מסורת הש"ס

א) [מדות פ"ג מ"ן ירדש' יבמות פ"ב סה"א, ג] [נעלי' יד, וט"ן, א] [ינחל ה' ת"כ ויקרא ופ"ב פ"ז ה"א, ד] [ע"ז נ"ג, ט] ע' ירדש' ברכות פ"ב ה"ח, תרומות פ"ד ה"ז, חלה פ"א ה"ג, ו] [לגמן עג: ספחים עג: גל, יומא סד, קידושין ו: ז, א] ו] [נעלי' ג' ורש"י לקמן עג: ספחים צח, יומא סד, קידושין ז: כריתות כז, כח, תמורה כז: ירדש' יומא פ"ז ה"א, ח] התור' ע"ז גרפס בע"ב, ט] [נ"י מו' מנחות נט: ד"ה גל] רע"י רש"י שם ה' ד"ה פנימית, ו] [למן ס, א] ויקרא דרבה פרש' ד סופ"ר, ו' ע"י מו' לקמן פז, ומנחות נט: ד"ה כבש, ט] שם צח, ו] ד"ה יט"ן]

הגהות הב"ח

א) גמ' מטבול היכל ולדרוס הדיוני בן: ו' רש"י ד"ה ה"ז וכו' ולדרוס ודא חזי כנ"ך: א) ד"ה פסולת ל"ל קודם ד"ה שביה פני:

גליון הש"ם

גמ' רב כהנא אשכחיה, עיין גיטין דף פד ע"ב מוס' ד"ה ר' יוחנן אמר:

מוסף רש"י

אמר קרא צפונה, על ירך המזרח פסוק, לטון חור משמע ק"ו ימיה, כל לפני שואף אחרי ויפסוק (דל) ששדוא שרם ולא כשהוא חסר, עליו כולו כמשמע (מנחות ה), והאי עליו כשצילו הול, כלומה כשהוא כמקומו (חזקוני פ') בעלי חיים נידחק, כהנה שמתח ממים חתמי דחויי גמור, שאף לכשראית למה שיהיה רלויה אינה קרינה אלא ודעה (פסחים צח), ועל"ז דבר מיוחד אחרת לעולם משום דחויי קמלי (תמורה כז), כל נדחו נדחי עולם, ואח"כ למד' אין דחויי אלא כשחוטין אצל בעלי חיים שנדחו מחוץם (דקדושין ו: דרודה היה ר' יהודה ברביה, דמאי דלמך ר' יהודה ל' העשרה מתקדשה, מה מילי להקטיר חלבים, אצל לויקת דמים (ל' לקמן ט:).

שינויי נוסחאות

א) בין האולם למזבח: למא' כתיב' ויב' בתפ"ב: ב] ל"ל בבין, וכן כגל כרך דמסחר (ש"ס), וצ"ב: ג] נוסחת כ"מ בצפון קאי' ולקמן בין מזבח להיכל בצפון קסבר קדושת היכל ואולם הדא היא כי נמי, וכע"ז כתיב', בש"מ ונבלין, נוסחת ש"מ כס' קאי' כי נמי מוקמת לה מכותל היכל ולדרוס הוי ליה בין האולם ולמזבח מכותל היכל ולצפון בין אהל מועד למזבח ואי נמי קסבר קדושת היכל ואולם היא נוקמיה מכותל אולם ולצפון בבין אולם למזבח אהל מועד וכו', אצל גי' כתי' חט' קן, עכ"ל: ד) מ"א היכל (כ"ימ): ח] ומוקרא (ד) לקמן כ"ל (ש"ס) ופרי"ז: ו] אלא עליו כ"ל (ש"ס): ז] מ"א כל קדשים שהיו שם פסולין, והשליח נמחק (כ"ימ): ח] המזבח ואח"כ נהרס המזבח פסולים נהרס הא כ"ל (ש"ס), ל"א היכי אסקי' ליה אלא נד' מכותל ונבנה (כ"ימ): ט] שביחא ונפגם ואחר כך נחק המזבח פסולים ל"ל ומיתח נפגם נמחק (ש"ס): י] מ"א תני נמי ומיתח אימא נמחק (ש"ס): יא] את תוך ההצר וגו' כי מזבח הנחשת אשר לפני ה' קטן מהכיל (ש"ס): יב] פתח משכן אהל כ"ל (ש"ס): יג] כנגד כותל ההיכל כ"ל (ש"ס): יד] אמות לכל צד כ"ל ומיתח לדרום נמחק (ש"ס) וכו"ה בכתרי' (צ"ק): כא] כן הגי' כ"י וכו"ז ופ"מ, והכ"ה הגיה שנשחטו כו' כשהוא שלם הד"א, ועי' פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):

שיטה מקובצת
א' קסבר בוליה טובה בדרום קאי, הי"ה דחוי מצי למבעי אי בדרום קאי מאי משוך קימעא, הא כ"ך למשך כל הדרוס ולכל הפסות ה' אמות כנגד הפתח, דהא בעינן ולא כיוור כפתח אהל מועד: **צפונה** שיהא פניו מכלום, וא"ת איכ' למה לי להוציר הניצניא ואת מוצח העולה שם פתח אהל מועד לומר דאין כיוור פתח אהל מועד, תיסק ליה משום דאם יעמד (הסיון) בין המזבח לפתח אהל מועד [ע"כ כ"ך להעמידן] לפסן הואיל (דנענין לפסן) דטוליה מוצח בלפון קאי ונענין לפסן פניו מכלול וליכא, וי"ל דאי לא דמסקין הוה מעטתיו שפיר כן היסכל ויכן המזבח חוץ מכל פתח האהל דלא תהיך לפסן כדקאמר לעיל דלפני בית החלפות לא מקרי לפסן, ולכן מיימי מקדא דלא מוצח העולה כ' דמשמע דנענין שלא יא' כיוור מוסקין בין מוצח לפתח אהל מועד (סח"ה"ס): **ר"א** בן יעקב **אימר צפונה** ב"ו, פנימה דנעמן' מדות (פ"ג מ"ח) מ"ח כיוור כיה סין כי אלוס' ולמוצח משוך כלפי דרום, ואמרין ביומא (ד' טו), מלא מלא מדות רלכ"י, והכא חט' ליה לרלכ"י דמוצח לאי בלפון קאי דמשוך כ"ך דר"י הגלילי, וי"ל דהסיף דמדות איכא למימר דר"ל משוך מן הדרוס ה' אמות ממוצח כמותל היסכל לדרוס וקסבר טוליה מוצח בדרום קאי, אצל הכא דקתני משוך קימעא ליכא לפרושי הכי בתשוך ממנגד הפתח דוקא קאמר ונעלום הוי בין המזבח לכותל היסכל, דל"כ אחרי נקט קימעא אפילו טובא נמי יוכל למשח ממנגד הפתח דלמחי נשאר הנהג מן המזבח לקיומי ומתח חט' תיכיוו בין אהל מועד ויכן המזבח, אלא ודאי משוך קימעא דקאמר משוך ממנגד (הפתח) [המזבח] קאמר ולכן דוקא קימעא לפי שצ"ך לקרבו נגד א"ר שכן ממוצח להסכל ולאולם כי לקיים בין אהל (מועד) מוצח, ואמ"כ שאין להסחיקו מן הסתכל כן כד מ"מ לא מצי בקימעא דכיון דלפתח קאי כ"ך שיטא משוך ממחתול המזבח ה' אמות כשעיר הפתח:

מוצח העולה שם פתח ב' אהל מועד ואין כיוור מפסיק צינתיים למדת משני המקראות הללו שצ"ך ליתנו כל מה שיכול לקרבו צאור שצין מוצח לאלה מועד ובלבד שלא יהא מפסיק צין מוצח ולפתח: היכן היה **נפון משוך קימעא**, מוויית המוצח ולדרוס נמלא שאינו כנגד המוצח

כלל אלא כצין אהל מועד ולמוצח:

ה"ג בת"כ ט' ובזמן' מדות, ומדמלכ"ך ליה רבי יוסי הגלילי למשכו מכנגד המזבח ולדרוס א' והוא אינו כ"ך להרחיקו אלא מצין המוצח ולפתח פשוט מיניה דכוליה מוצח בלפון קאי ולפיכך על כרחו הוא מושכו מכנגד המזבח כולו שאם נתנו כלל כנגד המזבח א"י'א שלא יפסיק צינו ולפתח כדמפרש ואזיל: **דמאי קסבר**, שלא קיים את המקרא שכמד צין אהל מועד וצין המוצח והוא מושכו קימעא: **אי כוליה דדרוס**, הנהג מן המוצח **יש דדרוס כנגד** א' היכל שלא כנגד הפתח והיה לו לתמו שם: **לוקמיה מכותל היכל ולדרוס**, כלומר משמחתיל כותל פתח היסכל ליסמח לדרוס דהיינו צין פתח האולם ולמוצח וכנגד היסכל א' שפתח האולם עודף על של היכל ה' אמות ד' לדרוס: **וא"כ סבר קדושם אולם והיסל הדא היא**, ופתח אולם כפתח היסל והוצ"ך למושכו אף מכנגד פתחו של אולם א': **לוקמיה מסתימת כותל אולם ולדרוס**, דה"ל אכתי כצין האולם א': ולמוצח דכיון דכותל אולם ככותל היסל קרי ציה צין אהל מועד ולמוצח ומיקיימי קראי שפיר: **ואי נמי קסבר חזיו בלפון כו'**, יש לו ט"ו' אמה דדרוס לא מהן ה' אמות שם פתח עדדין ש' ממוס ר"א אמה לתמו שם מכותל מוחזח היסל דרוס א': **וא"כ קסבר קדושם אולם והיסל הדא היא**, והוצ"ך למושכו אף מכנגד פתח אולם וקומיה ממקוס סתימת פתח אולם ולדרוס בצין א' האולם ולמוצח עדדין יש שם מקוס ו' אמות: **אלא לאו משום דקסבר כוליה מוצח בלפון קאי**, ודרומו של מוצח כול' א' לפני הפתח ואם היה נותמו כנגד המוצח כלל נמלא מפסיק צין מוצח לפתח: **ונוקמיה צין המוצח והיסל בלפון**, כמסימת א' כותל היסכל כמוחזח כפופית וללפון: **קסבר קדושם היסל** כמסימת א' ואינו רשאי להפסיק צין פתח אולם ולמוצח ו' מוקמת ליה מכותל היסל וללפון ה"ל מפסיק צין אולם ולמוצח: **שיחא פניו מכלים גרס הכא**, וכיוור כלי הוא: א) **כפונה**, מדהויה ליה למיכתב על ירך המוצח כפון וכתיב כפונה לדרשא אחא:

מאן תנא דפליג כו', ואומר כוליה דדרוס קאי: **דדר"א גרסינן פניו מכלוס: שנשחטו שם**, צעורה א': **כשהוא שלם**, והאי עליו בגינו ובצבילו קאמר: **אחד זה ואחד זה**, צין שנשחטו צשעת פגימתן ב': שן שנשחטו חתמי מיקונו פסולין כי הקדשים שהיו קדושין צאומה ענה לפי שנראו ונדחו וקסבר צעלי חיים נדחין כשחוטין: **עד שלא נצנה**, משמע קודם ב': שלא בנאווה צני הגולה: **דחויין מעיקרא סן**, כשהוקדשו לא נראו שמע מיניה דחוי מעיקרו הוי דחוי ותקשה למאן דאמר לא הוי דחוי: **נהרס**, משמע צימי נצוכדנלר היו: **אוקין להו**, עד ב' שלא נצנה צית שני ופשיטא דפסולין דגצי מומין קמתי להו בצבורות (דף מ"א), **הזקן והכולה והמוזחם: מוצח שנעקר**, במוצח פנימי קמייירי וקא סלקא דעתך הוא הדין לחיזון קשיא דרב אדרב דאמר לעיל כל הקדשים שנשחטו שם פסולין: **מודה רבי יהודה דמיס**, דבעינן מוצח: **דכרים כנפצן**, שקדש את הרלפס כולה לשם מוצח ו להקטיר עליה לפי שהיה המוצח קטן מהכיל עולות ושלמים שהקריבו למנוחת המוצח ואמרנין לקמן א' לרבי ב' יהודה הכי משמע קרא כי מוצח אצנים אשר תחת מוצח הנחושת קטן היה: **אמר לו רבי יוסי והלא כנר נאמר**, במוצח שעשה משה במדבר שהיה ב' צינו וגבעון:

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

נ"ו.

פנ"י מב"רים, אע"פ שמוצח שעשה משה (אינו פניו) [כלין] היה כדאמר ב' דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מנצינ ב' משאר כלים קאמר דלפונה ב' אמוצח קאי ואע"פ שהיה בלפון ננסין וקלונקות ושלחנות מסתמא הא דלמרה תורה פניו מכלוס משום שחיטה הוא והני לורך שחיטה יניהו: **ש"יהא צפון פניו מב"רים אפילו מן המזבח**, כ"ך לקדק צמחני' דמדות פ"ג מ"ן] שלא תקשה דרבי אליעזר בן יעקב ס"ל הכא כוליה מוצח דדרוס קאי וצ"ק דיומא (דף טו), מוקמינן ממני' דמדות כ"ר"א בן יעקב: **וכי ע"זו אתה זובח**, אע"ג דלעיל דרשינן עליו ממש הכא דייק משום דזבחת עליו משמע שמואל א' לזבח עליו וכן לקמן (דף ס), גבי ואכלוה מנות אצל המוצח משמע א' שמויה אלא כשהוא אצל המוצח **עד ששם שלם ולא כשהוא חסר: עד ששם נבנה המזבח**, דחויין מעיקרא הן אלא עד שלא נפגם ונפגם ומשני לא תרזוי מתרצא לה, ותימה דל"כ משמע דפירכא קמיימא ב': דחויין מעיקרא הוו ואפילו לר' יוחנן ואמאי והא ר' יוחנן סבר גבי בהמה של צ' שומפין (קדושין דף יא), דחוי מעיקרא הוי דחוי ועוד תקשי ליה ממתני' דמי שהיה טמא

(פסחים דף יא:), המפריש נקבה לפסחו דקאמר ט' דחוי מעיקרו הוי דחוי וש' לומר דהסם אין צידו לתקן מיקרי דחוי דכפרישית פ"ק (לעיל דף יב:), אצל הכא צידו לתקן המוצח א' ולכן משמע ליה הכא דכ"ע לא הוי דחוי מידי דהוה אמחוסר זמן בגופו א' צדעליס כגון יולדת וז' ומזורע שדפרישו קרננס קודם ומנס ה"ו מפריש קרננו להקריב לכשיצנה בהמ"ק והוי א' כמחוסר זמן ולא חשיב נדחה וכן מוכח לקמן פ"צ (דף קד), דחזות שדקדישן בגלגל לגבי שילה היו מחוסר זמן וקריצי צשילה דלא אמרינן דחויין הן וקשה לי דצפ"ק (לעיל דף יב), פריך לנן צתירא פסק היכי משכחת לה אי אפרש' א' כצפרא דחוי מעיקרא הוא שאינו ראוי לשלמים לנן צתירא הואיל ומקלמ' א' הוא ראוי לפסח צבאות מה צנך כיון דצידו להשחותו עד חלות לנה לא יא' כשר כמו מקדש' א' אותו לאחר שחיטת צנו שרוא' למחר ומקדיש בגלגל חזות שכשרין צשילה, צרו"ך, וא"ת אכתי כיון דחוי כמחוסר זמן כי ליכא צתירא דפריך דחויין מעיקרא הן אמאי אמר ר' יוחנן צפ' השוחט והמעלה (לקמן דף קז:), דלמעלה צומן הוה צמוך חייז דקדושה ראשונה קדשה לעמיד לנא הא אינו ראוי לפתח אהל ב' ותנן נמי פרק צתירא (לקמן דף קיב:), אותו ואת צנו ומחוסר זמן צמוך אינו אפילו בלא תעשה לרצנן ואם כן לרבי יוחנן אמאי מחייז משום שחוטיו חוץ ומו הא עדיפא מיניה אמרינן ביומא פרק שני שעירי (דף סג), דשלמים ששחטן א' קודם פתיחת דלתות

לפתח אהל ב' ותנן נמי פרק צתירא (לקמן דף קיב:), אותו ואת צנו ומחוסר זמן צמוך אינו אפילו בלא תעשה לרצנן ואם כן לרבי יוחנן אמאי מחייז משום שחוטיו חוץ ומו הא עדיפא מיניה אמרינן ביומא פרק שני שעירי (דף סג), דשלמים ששחטן א' קודם פתיחת דלתות

שעושין מהם עבודות, אבל מפשר (שנן) או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חזרוין ונריאן (מוס' צ"מ נג ע"ב):

עושין מהם עבודות, אבל מפשר (שנן) או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חזרוין ונריאן (מוס' צ"מ נג ע"ב):

עושין מהם עבודות, אבל מפשר (שנן) או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חזרוין ונריאן (מוס' צ"מ נג ע"ב):

עושין מהם עבודות, אבל מפשר (שנן) או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חזרוין ונריאן (מוס' צ"מ נג ע"ב):

עושין מהם עבודות, אבל מפשר (שנן) או בשר זבח לאחר העבודה או שירי מנחה חזרוין ונריאן (מוס' צ"מ נג ע"ב):

ד א מיי' פ"א מהלכות בית המדרש ה"ו:
ה ב מיי' פ"ג מהלכות פסח"מ הלכה כב:
ו ג מיי' טס הלכה כג ופט"ו מהל' מעה"ק הלכה ד:
ז ד מיי' פ"ג מהלכות פסח"מ הלכה ד:
ח ה מיי' פ"ג מהלכות ממדין ומוספין הל' ב:

תורה אור השלם

1. וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַזֶּבֶחַב צִנְהָה לַפָּנִי יִזְחֹק וְיִרְקַע בְּגִי אֶרְוֶן הַבִּהְיִים אֶת יָדָמוֹ עַל הַזֶּבֶחַב סָבִיב יִקְרָא א, יא
2. מִזֶּבֶחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְיִבְחֹתָ עֲלָיו אֶת עֲלִיתָךְ וְאֵת שְׁלֹמֶיךָ אֶת צֶאֱנֶךָ וְאֵת בִּרְךְךָ בְּכֹל מִקְוֶה אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אֲבֹאֹת אֱלֹהֵי וּבְרַכְתֶּיךָ:
שמות כ, כא
3. בַּיּוֹם הַהוּא קִדְשׁ תִּקְדָּשְׁךָ אֶת יְדֹוֹתָיךְ הַזֶּה אֲשֶׁר שָׁם אֶת הָעֵלָה וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת חֻלְבֵי הַשְּׁלֵמִים בִּי מִזֶּבֶחַ הַנֶּחֱשֹׁת אֲשֶׁר לַפָּנִי יִזְחֹק קָטָן מִחִבִּיל אֶת הָעֵלָה וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת חֻלְבֵי הַשְּׁלֵמִים:
מ"א ח, סד

ליקוטים

אלא לאו משום דקסבר בוליה מוצח בצפון, פי' ולכן כיוור משוך כלפי דרום, ותימה דמאן דלית ליה כוליה מוצח בצפון קאי, אי"כ הוי כיוור בין המזבח ולאולם, והשחא כיצד הולך לקדש כי שלא תרוץ דיום ורגלים והא תניא ברש' מסכת כלים שלא תרוץ דיום ורגלים אין ננסב בין האולם ולמזבח, ואמר רחמ' כרפיצין את מוחו בגוריון, וי"ל דפליגותא דתנאי היא בחטפתא דכלים (פי' ר"ש מ"כ ויקרא פ"ד), מוצח שנפגם כל הקדשים שנשחטו שם פסולין שנאמר וזבחת עליו כו', ואסיקנא (חולין יח ע"א) (כמה היא פנימית המזבח), בסידא כזית או שפח למר כדאות ליה ולמר כדאית ליה, ובאבנא כדו שחגורו בה צפורן, דכתיב אבנים שלמות, וא"ת כיון דאוקימנא וזבחת עליו כדאיתא, מאי שנא סידא ומאי שנא אבנא, לימא כאן ובאן ככדי הגירת צפורן או כאן ובאן כבדית, ויש לומר דסידא כיון דנפיץ לן מעליו ודרשי' אבל לא במוס' שהוא חסר, אין חסרונו ניכר בפחות מיכן, אבל באבנא דכתיב אבנים שלמות, לן שפגימתן גדולה כמתיבה צפורן אינן שלמות, וא"כ האי כאורחיה והאי כאורחיה ואין דרכו של סיד להיות כ"כ חלק, אבל בחוס' אמרו דפנימית המזבח וליפין] מאבנים שלמות, וזבחת עליו לא איצטריך אלא לפסול קדשים שעבר ושחט במוס' שהוא חסר וכדאמרנין התם מנין למזבח שנפגם שכל קדשים שנשחטו בה פסולים שנאמר וזבחת עליו וכו' עליו אתה וזבח אלא כשהוא שלם ולא כשהוא פגום, ויחליך בסידא דלא כתיב בה בהריא פסול פגימה, שיערהו מר בטפח ומר בבית, וא"כ למדו פנימית סיד מדעינן מרובע, דתניא התם [לקמן כ' ע"א] כבש וקורן ויסדר ויריבוט מעכבין וכו' כדאיתא התם עד דתניא אותו היום נפגמה קרן המזבח והביאו בול מלח ותסתורו ולא מפני שכשר לעבודה אלא שלא יראה מוצח פגום, שכל מוצח שאין לו קרן וככשו יסודו ויריבוט פסול, מכלל דפסול פגימה משום דאינו מרובע (רשב"א חולין יח ע"א), עד שלא נפגם המזבח ואח"כ נפגם המזבח פסולין, דוקא וזבחים (מוס' צ"מ נג ע"ב):

ע"ר פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):

ע"ר פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):

ע"ר פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):

ע"ר פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):

ע"ר פמ"א וספ"א: בב] פנימיות כ"ל (ש"ס): בג] קודם שבהו כ"ל (ש"ס): בד] ככתה"י ע"ד שנבנה: בה] לרבי (ש"ס): בז] שהיה בבמה בגבעון כ"ל (ש"ס): בז'] כ"ל כדאמרנין לקמן פ' ע"א (ש"ס): בח] מבנין, הבא פניו משרא כלים כ"ל (ש"ס), ועי' כ"ה' ו"ק: ב"ב] נוס' ה"ק דצפונה ולא ממזבח קאמר: כ"א] ל' שאיננו דוקא עליו (ש"ס): לא] משמע שביחא נמחק, ול"א וכו' אצל המזבח אוכלים כלומר דוקא ולא במקום אחר אלא כשהוא וכו' (ש"ס): לב] קמיתא דפרוך דחזיון (ד"ס): לג] המזבח ויהא נראה כשהמזבח יתא בניו ולכן כו' כ"ל (צ"ק פפ"י דד"א): לד] בין בגופו בין בבעלי' דמי מצו חזו דתרי כשרין כגון ויילדת כו' (ש"ס): לה] ל"א הוי (ש"ס): לו] דאפרשיה אידאנא דחוי כו' כ"ל (צ"ק, וכו"ה בגמ' ש"ס): לז] הוראל יהוא ראי כ"ל ומיתח ומקצתו נמחק (ש"ס): לח] מ"א מקריב (צ"ק): לט] אהל מועד כיון דנהרס המזבח ותנן כו' (קטון תוס' יומא טג ע"א): ל"א] ששחטן בתוך (צ"ק וכוה בינוא ש"ס):